

Endródi Szabó Ernő

a kemény blues utolsó tonnái

a kemény blues utolsó tonnái kizuhannak a hangszóróból és a srác a szomszédban újra fölteszi a honky tonk womant és én egyedül és álmatlanul harmincöt évem hónaposszobájában életem mennyei postán érkező számítógépére várok megfejthető fölmentés-üzenetekre várok akárha börtönből jövet vagy börtönbe menet vagy mint a határon átkelés előtt vagy átkelés után mert mindig fölmentésre várok elvárakozom az életemet mert minden első programra jön egy második program minden második programra jön egy harmadik program minden harmadik programra jön egy negyedik program minden negyedik programra jön egy ötödik program és a hatodikban megérkeznek életem megfejthetetlen algoritmusai bennük a szomszéd srác újra fölteszi a honky tonk womant és az a másik férfi a falon túl mely láthatatlanul kettéosztja a szobám veled- és nélküled-életemre a másik férfi a falon túl fölteszi teste lemezét egy régi nőre és lejátssza és hallom fitymája sercegését heréi recsegését miközben életem programjaira misztikus üzenetekre várok hallom fitymája sercegését heréi recsegését elnézem életét miközben várok és rézkeblű angyalokról vizionálok és a régi nő melle bíbortűjét mélyesztí fogsorbarázdámba és újra lejátssza magának a testem kissé unom már ezt a zenét mondom a másik férfinak és félbehagyom a szeretkezést hogy a láthatatlan fal túloldalán megkeressem szemüveged (műanyag keret nélküli holmi csöppet sem törékeny) és közben érzem hogy szobám levegőjét áthatítja a kétszázhuszonhatórás éjből kivillanó tekinteted és látod azt a másik férfit és látod a heréimet morzsoló kezét már megint végéhez közeleg az év mondanám de eltűnik a szempár csak az ívelt szemöldökök fekete vonala még egy percig a levegőben majd elolvad lassan és én hiába keresem szemüveged meglehet el sem kértem abszolút tehetségtelen szemüveggyűjtő vagyok így azután látok amit látok már megint végéhez közeleg az év mondom a másik férfinak jövőre ismét betáplálják sorsom esedékes részleteit a központi emésztőbe és én újabb háromszázhatvanöt napon át várhatok életem egyre késő nagy számítógépére s meglehet mire megérkezik háromezeréves-öreg ránc-arcú tarfejű magánylakó leszek foltok sárgulnak majd bőrömön és foszló gatyámon igen az leszek áporodott-vén faszi aki nap mint nap követ reggelizik és a bűdös francba kívánja élete megfejthetetlen programjait és az élete megfejthetetlen programjait bogozó csodagépet nagyapám mindig arról beszélt mondom most a levegőnek annak a pontnak ahol fölillant s eltűnt a tekinteted hogy a szellemi megtisztulás előfeltétele a megnyugvás és én még mindig nem találok szemüveged és azt mondom a megnyugvást föl lehet koncolni tudatosan vagy akaratlanul és nagyapám rám néz a cinkerből és legyint „nem érted” és hát hogyan hogyan is érthetném elvégre nekem sohasem volt feketelistán

a nevem és nem volt sebesülésem és hadikeresztet a szabadulás
 előfeltétele mondja szabó bálint szűjas kunbarna parasztember
 nyugdíjas halott a szellemi előfeltétele a megtisztulás ha nem is evangéliumi
 értelemben de mindenképp megtartva az odáig-út bensőséges
 akár misztikus voltát sosem tudtam hogy ilyen bibliás ember
 mondom a nőnek aki most megfordítja testem lemezét hátulról
 játssza le míg én szemüveged keresem és persze sehol sem
 lelem a megtisztulás megerősítható apáca mondom
 rejtező szemüvegednek és hát miért miért is kölcsönözte
 a generalisszimusz képletes értelemben szólva a farkát az
 ismeretlen katonának még mindig a szemüveged keresem mondom
 a másik férfinak a szoba láthatatlan fallal kettéosztott
 szürkületében és félbehagyom a szeretkezést és lesétálok
 a lépcsőn és beleköpök a szemeteskukába mert a képviselőm
 most sem vár a ház előtt nem vár senki aki rejtjel-fejténié
 életem csak ez a nyamvadt szemeteskuka kiteve ebek szagos
 véleményének és célt tévesztett köpéseknek átsétálok a
 túloldalra és rideg karácsonyverseket fogalmazok a napi
 örökkévalóságról talpalok a lehántott járdán és a városban
 minden de minden olyan átkozottul új és régtől ismerős és én rohadtul
 unom az átkozottul új és régtől ismerős banánt
 és kiürült aggyal bámézkodom a főfájós estben az ügyeletes
 nyomozók észre sem veszik meztelenségem pedig ők mindent
 de mindent tudnak még azt is hogy jövőre mennyibe kerül
 majd a még rohadtabbul unható banán szép nagy okos detektívek
 ezek bár külsőre egészen egyszerűek nincs például pipájuk
 és nincs kockássörlósapkájukse és a bajszuk is szakasztott
 olyan mint teszem azt a sarki fűszeresé olyanok mint bárki
 más csak kissé sokkal gondterheltebbek hát igen nem minden-
 napi dolog egyszerű bajszos nyomozóként sétálni a gond-
 terhelt utcán vajon mihez kezdenének ha megpróbálnék mondjuk
 ezüst biciklivé válni égbolton karikázni vagy nyilvánosan idomítanék
 egy homokos kakadut vagy bemutatnék nekik egy
 félrészeg marabut de kerülöm a föltűnést szerény bámézkodóvá
 lényegülök a gyerekkorból ismerős hídon és szemüveged keresem
 a várost átszelő folyó hullámaiban várom hogy feltűnjék
 s tovaússzék valamilyen ismeretlen matematikus zenész mérnök pap
 vagy ki tudja milyen férj-sziget felé állok a marasztaló
 vaskorláttra dőlve és várok míg a szomszéd szobában a pattanásos
 kamasz újra és újra lejátszza a honky tonk womant és a másik
 férfi duzzadó csiklőba harap és a régi nő gramofonteste fogai
 zenéjével teli beszívja szorítja beszívja kilöki s a pórusokból
 fölcsap izzadságszag párás földbűz és az érted-vágy forró
 késpengét nyalogat miközben csak várok és várok és tűvéteszem
 a szobát a régi nő testét s a régi várost és szemüveged keresem
 a rideg kék karácsonyestben a fal túloldalán egy láthatatlan
 falon túl életem túloldalán ahol a hatodikra várok mert
 minden hatodikra jön egy ötödik program és
 minden ötödikre jön egy negyedik program és
 minden negyedikre jön egy harmadik program és
 minden harmadikra jön egy második program és
 minden második után megérkezik az első magányosan és
 álmatlanul harmincöt évem hónaposszobájába lép ahol a régi nő
 ismét fölteszi testem lemezét és a szomszédban a srác újra és
 újra lejátszza a honky tonk womant és a kemény blues tonnái
 kizuhannak a hangszóróból

